

tion, vi nu have, er sikret mod nationale Overgreb. Ja, man vil sige: Valgbarheden er fri, og man kan herfra vælge Mand fra de andre Landsdele og derved skaffe Lighed i Repræsentationen, men jeg spørger de ærede Medlemmer: Troer Nogen af dem, at det vil skee, og naar det ikke skeer, saa vil det samme Forholdstal anvendes paa de 30, som skulle vælges umiddelbart, som anvendes paa de Andre, det vil frembringe idetmindste det samme Resultat, og maaskee et meget værre; der er altsaa ikke givet nogen Sikkerhed mod Overgreb, og naar man siger: Ja det har faaet Tilstemning, saa siger jeg: men det har faaet en truet Tilstemning, ligesom vi her trues, som vi her forhindres fra at faae den samme Betyggelse med Hensyn til Bevægelsen af denne Beslutning gjennem hele Thinget, som vi i Almindelighed maae forudsætte vi have for alle Beslutninger. Saaledes er der handlet, og det har Ministeriet gjort for egen Regning; det kunde have taget en Betænkning fra Rigsraadet og lært Stemningen at kjende, og siden være kommet med Loven, saa var det gaaet meget bedre. Fra Kronens Side vide vi, efter hvad en Minister her har sagt, var der Intet til Hinder for at gaae den Vej, her er peget paa. Det er blevet oplyst, under hvilke Forvillinger dette Ministerium er blevet til, forat vi kunne vide, at der fra Kronens Side ingen Hindring var. (Monrad: Det er ikke blevet oplyst.) Det ærede Medlem har ikke ladet Lyset skinne for sig, men jeg troer, at vi Andre, som have været tilbøielige til at see klart, have gjort det (Nei.). Top! jeg skal med Fornøielse tage det til Indtægt, at de ærede Herrer ville gaae til Afstemning, uden at have seet det, det skal jeg meget gjerne indrømme, det er en af de forstandigste Ting, de kunne gjøre, det vil jeg ikke nægte, at gaae saa blindt til Afstemning, som de kunne gjøre. Det er en af de bedste Bestyttelser, de kunne faae for deres Afstemnings Nøjsørdighed. Der er ikke fra Ministeriet ført noget som helst Beviis for de Paastande, det gjør, hvad Nødvendigheden angaaer. Det ærede Ministerium har nemlig ikke fremlagt Protokollen for dette Rigsraad, som skal staae saa affrækkende for os. Hadde det gjort det, saa kunde det have sagt:

heri ligger Beviiset for Umuligheden i disse samtlige Medlemmers Udtalelse, men der er ikke leveret Skin af Beviis; det har ligesaa lidt fremlagt noget Beviis for dets Paastand om, hvorledes Omfanget af Valgretten vil blive, hvormange Valgere vi ville faae. Det har ført os ind paa denne Sag i en fuldstændig Uvidenhed om de vigtige Gjenstande, som skulde lede os til vor Beslutning, og er det ikke et tilskrækkeligt Beviis for, at det, det har gjort, det har det gjort, fordi det vilde det saaledes, men ikke fordi det har været nødt dertil. Den eneste Nødvendighed, der skulde søges herfor, den skulde søges udenlands fra, og den Nødvendighed vil jeg paa ingen Maade afvise, men jeg vil gjøre opmærksom paa, hvorlænge den under langt vanskeligere Forhold har været afviist som et tomt Spøgelse. Dermed troer jeg, at jeg omtrent har svaret den ærede Minister paa den Maade, hvorpaa han behandlede, hvad her var bleven udtalt. Jeg troer ikke det var berettiget, thi det var en alvorlig og høist alvorlig Sag, og naar den ærede Minister troer, at det ikke er mit Alvor, eller kommer tilbage til, hvad en tidligere Minister har hentastet, at jeg skulde have handlet saaledes af andre Grunde end en dyb Overbeviisning, saa beder jeg nogen af de ærede Ministre vise mig den enkelte Sag, hvor de have seet mig handle saaledes. Det er uberettiget at faste Beslydninger af den Art ud imod mig, naar de ikke engang kunne faae Skin af Grunde derfor i en Mand's hele Livsvandel, og jeg vil bede dem indstændig om at vise mig, naar jeg nogensinde har begaaet, hvad man maatte kalde en politisk Uredelighed. Jeg kan tage feil i mine Paastande, men jeg kan ikke ville gjøre det af Bihensyn; jeg lader Andre handle af Bihensyn og trumse deres Forslag igjennem, men jeg gjør det ikke. Jeg slutter mig nærmest til det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen). Det forekommer mig, at det paa en saa fuldstændig Maade subsummerer Minimum af hvad vi ere berettigede til at fordrø, at jeg ikke troer vi kunne gjøre noget Rigtigere end at slutte os dertil. Lykkes det ikke, saa skal jeg stemme Nei, fordi jeg er fuldt overbevist om, at medens man siger: „Gaae ind paa denne